

Ho celebrem? O hi ha gat amagat?

written by Redacció Unilateral | 1 de setembre de 2021

Avui, 1r de setembre, l'AP-7, l'AP-2, la C-32 nord i la C-33 ja han aixecat barreres. Si bé tot sembla procliu a un clima distès i d'alegria per l'**alliberament dels peatges que Abertis** cobra a Catalunya des de fa 50 anys i que s'han pagat més de 20 vegades com a mínim.

Les **plataformes veïnals** que fan pressió des de fa molts anys demanant-ne la gratuïtat a més de demanar que s'inverteixi en obres de millora en punts claus de la xarxa viària perillosos on el nombre de víctimes no ha parat de sumar, es mostren contentes i escèptiques. La **campanya #novullpagar** hi va jugar també un paper important i primordial arreu del territori i que –no oblidem– indirectament va provocar la creació de normativa que abans no existia per a poder exigir-ne el pagament i donar cobertura al buit legal que existia. Ens remuntem a l'**any 2012**, amb les premisses: "[A Catalunya es paguen peatges, a Espanya no](#)", la "[insubmissió de la barrera](#)".

El comunicat publicat a la premsa del vicepresident del Govern i conseller de Territori, **Jordi Puigneró**, ha descobert incògnites, dubtes i malestar davant la publicitat que s'està fent de la notícia. Que els catalans deixarem de pagar no està clar, o almenys en sentit literal: primer perquè ja han pagat i segon perquè sembla que està previst que de manera imminent o en poc temps es "regularà" qui pagarà què i ja hi tornem a ser. Res massa clar: si bé ha manifestat que "una forma d'espoli que feia massa anys que durava" i que "ha estat un greuge comparatiu amb com s'han finançat i fet a tot l'Estat", aquesta manera de suavitzar o presentar la qüestió peca potser una mica de "paternalista" quan caldria que ens féssim una altra pregunta: el que volem és només pagar a partir d'ara com passa en les autopistes de la resta de l'Estat? D'acord, però

i el greuge comparatiu de tots aquests anys en què ja estaven més que amortitzades? i tots aquests diners que Abertis ja s'ha embutxacat, i no precisament per contractar o pagar millor els seus treballadors? **Cap mesura retroactiva ni compensativa?**

Pel que sembla, d'entrada, la mesura compensatòria consisteix que a partir d'ara només pagui qui la utilitza, però per què? I tots els diners pagats de la butxaca dels catalans quan no calia? I fins i tot així: i la resta de peatges, que resulta que són els més cars: el Túnel del Cadí (Lleida), el tram Sant Cugat-Manresa (Barcelona) de la C-16, el tram Castelldefels (Barcelona)-El Vendrell (Tarragona) de la C-32 i els Túnel de Vallvidrera (Barcelona)?

Per altra banda, **ha de ser el govern qui inverteixi en les millores en infraestructures** quan, a més, l'Estat deu a Catalunya una fortuna en inversions, si partim dels pressupostos de l'Estat dels darrers anys? S'ho han cobrat de sobra! La transferència en la gestió i del rescat és un regal enverinat.

De la lectura d'aquest titular, en sorgeix una altra reflexió: ["El Govern adjudica per 8,4 milions el manteniment de la C-32 i la C-33 un cop alliberades de peatges: és una solució provisional fins al març vinent i exigeix a l'Estat que s'hi impliqui"](#). Retornem el 2012, en què una **proposició de llei al Parlament de Catalunya** no va rebre el suport necessari per a ser aprovada. El rescat dels peatges potser no sembla la solució més idònia ja que, si llegim, per exemple, la proposta que feia [Uriel Bertran](#): "aquesta mateixa proposta ja es va presentar a la cambra baixa el 2004 i que mai es va arribar a fer la votació. Per la seva banda, el partit independentista presentarà una proposta de supressió dels peatges catalans perquè el cost del manteniment de les carreteres l'assumeixin els camions de gran tonatge de pas."

És ben cert que les autopistes **haurien de convertir-se en vies**

públiques i gratuïtes. La proposta de llei presentada de supressió dels peatges amortitzats, del 17 de maig de 2012, la resolució de la qual podeu llegir íntegrament [aquí](#); aquesta proposició va ser presentada per Solidaritat dues vegades: una no va ser admesa a tràmit i l'altra va ser rebutjada. Cal tenir en compte què hi ha darrere dels arbres.